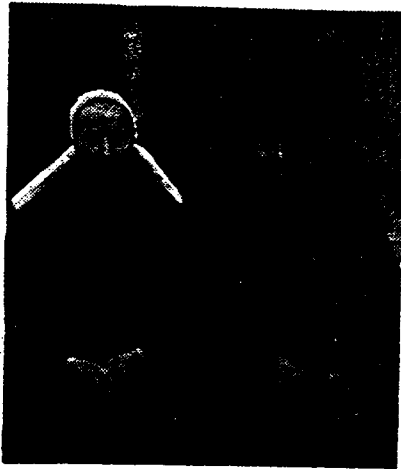

Opoe en Opa in Gelster zijn Dinsdag 10 Juni 65 jaar getrouwd

Van Lochem naar Gelselaar. Het is de moeite niet meer op de fiets, sinds de weg door Nettelhorst verhard is. En voor hen, die de rust en de stilte verkiezen boven het geroezemoes en de drukte van het verkeer op de grote wegen, is een fietsocht door deze welvarende streek zeer aan te bevelen.

Maar daarom namen we die weg niet. Het was ons alleen te doen om zo spoedig mogelijk in Gelselaar te zijn, waar morgen (Dinsdag 10 Juni) op „de Olde Smid” feest gevierd zal worden. Niet uitbundig en met veel lawaai en muziek, maar toch wel met van vreugde stralende gezichten. Want opoe en opa Mensink zijn die dag 65 jaren getrouwd. En dat is een gebeurtenis waar ze in Gelster nog wel een beetje trots op zijn en dus zullen velen naar het huis dicht bij de school stappen om opoe en opa even de hand te drukken. Wij hebben dat ook gedaan en bovendien even een praatje gemaakt met de beide oudjes. Eerst vlotte dat nog niet zo bijzonder. „Mien dochter kan oe better wat vertellen, as dat ik dat kanne”, zei opoe, die intussen het fornuis wat opstookte en toen een flinke mand met aardappels voor de dag haalde en begon te schillen.

En samen hebben ze verteld. Verteld van de tijd toen er in Gelster nog geen harde wegen waren. Toen je na een fikse regenbui bijna niet met droge voeten bij de buurman kon komen. Toen er nog geen fietsen en auto's waren en alle afstanden te voet moesten worden afgelegd. Hoe opa elke Vrijdag met een kruiwagen naar Diepenheim ging in de dagen dat hij behalve boer ook nog huiswever was. Voor de firma ter Weeme in Neede werkte hij en die haalde het linnen, dat de oude Mensink had geweven, weer met een wagen uit Diepenheim. Zelf zit opa intussen maar stil te luisteren. Hij is wat doof, maar als zijn oude beroep van nachtwaker ter sprake komt, vertelt hij toch, hoe hij 's nachts van elf tot drie uur de ronde deed en dan op bepaalde plaatsen het doordringend geluid van zijn grote hoorn liet horen. Omwille van de veiligheid, bij naderend onweer en bij brand. Toen hij te oud werd om dat te doen, werd de post van nachtwacht meteen opgeheven. Opa Mensink is dus de laatste geweest, die 's nachts in Gelster waakte voor de veiligheid van de bewoners. En vijf jaren geleden, tot kort na het zestig-jarige hu-

welijksfeest van opoe en opa Mensink werd deze krant (natuurlijk heet die daar nog steeds Borculose krant) nog

altijd gestuurd aan: H. J. Mensink
n a c h t w a k e r, Gelselaar. N
feest kwam er toen ook een „men
de krante” en die heeft dat toe
veranderen.

Van de verharde wegen, het we
het nachtwaken, komt het gesprek
boerderij waar opoe zes en tachtig
geleden geboren werd. Van die boe
staat thans alleen nog het achterste
deelte. Het voorste werd nog maar k
geleden vernieuwd. En met die vernie
wing verdween ook de prachtige schouw
in de grote keuken met de mooie tegels.
Wat zijn er toen veel mensen op „de
Olde Smid” geweest om een of meer van
die tegels machtig te worden. En ze heb
ben ze gekregen ook. Zoveel zelfs dat de
bewoners zelf er maar een paar meer
over hebben. „Ie mot toch wat kunnen
missen”, zegt opoe, „al dat olde spil ku
toch neer bewaarn.” Waarmee ze blijk
geeft wel met de tijd mee te kunnen
gaan. Flink is ze ook nog, ondanks haar
86 jaren. Dagelijks doet ze nog allerlei
huishoudelijke karweitjes. En terwijl we
nog zo gezellig zitten te keuveien, wil
ze zelfs gauw naar de koeien achter het
huis lopen, omdat er een stuk of wat
kalveren over de weg geleid worden „er
dan wilt dee beide beeste van ons wa
's wat raar doon.” Maar haar dochter
voorkomt dit door zelf te gaan.

Opa is niet zo flink meer ter been. Hi
zit dagelijks maar rustig in zijn stoel bi
het fornuis en soms, als het zonnetje
lekker schijnt, buiten. Toch geniet er
beiden nog een goede gezondheid en mel
hen hopen we dat het zo nog een helc
tijd mag blijven.

Hercinik Jan Mensink
* 1060 - 1953

Arendina Abbink
* 1066 - 1956